EREĞLİ HAVZAİ FAHMİYESİ MADEN AMELESİNİN HUKUKUNA MÜTEALLİK KANUN[1]

Kanun Numarası	**: 151**
Kabul Tarihi	**: 10/9/1337**
Yayımlandığı Resmî Gazete	**: Tarih: – Sayı: –**
Yayımlandığı Düstur	**: Tertip: 3 Cilt: 2 Sayfa: 91**

Madde 1 – Maden ocaklarında müstahdem amelenin beytutetleri ve temini istirahatleri için her ocak civarında İktisat Vekaletince tanzim edilen numunelere tevfikan amele koğuşlariyle hamam inşasına ocak amilleri mecburdur.

Madde 2 – Maden işlerinde amelenin cebren istihdamı ve angarye suretiyle her hangi bir işe sevki ve maden ocakları dahilinde on sekiz yaşından dun olanların istihdamı memnudur.

Madde 3 – Her madenci istihdam ettiği amelenin miktarı ücretiyle künyesini mübeyyin numunesine tevfikan muntazam defter tutmağa ve bu defteri amele birliği müfettişine ve İktisat Vekaleti memurlarına berayı tetkik ibraza mecburdur.

Madde 4 – Alelumum Madenciler Nizamnamei mahsusuna tevfikan amele tarafından teşkil olunacak ihtiyat ve teavün sandıklarına beher mah zarfında istihdam edecekleri amele ücuratı umumiyesinin yüzde birinden dun olmamak üzere muaveneti nakdiyede bulunmağa mecburdurlar.

Madde 5 – Amelenin zatına ait olup esnayı ameliyatta kırılan alat ve edevatiyle nakliyat esnasında telef olan hayvanatı madenci tarafından tazmin olunur.

Madde 6 – Bilumum madenciler hasta ve kazazede olan ameleyi meccanen tedavi etmeğe ve bunu teminen maden civarında hastane, eczane ve şahadetnameli etıbba bulundurmağa mecburdurlar. Bunların tayini mahal ve adedi ile muhtelif madencilerin arasında masarifin veçhi tevzi ve itasına dair ayrıca bir nizamname tanzim olunacaktır.

---

[1] *8/6/1936 tarihli ve 3008 Sayılı İş Kanununun 147 nci maddesi ile bu Kanunun sözü edilen İş Kanununa aykırı hükümleri yürürlükten kaldırılmış, bilahare 3008 sayılı Kanun da 25/8/19 tarih ve 1475 sayılı Kanunun 110 uncu maddesiyle yürürlükten kaldırılmıştır.*

Madde 7 – Havzai Fahmiyede sayü amelden dolayı kazazede olanlarla vefat edenlerin varisleri veya amele müfettişliği veyahut İktisat Vekaleti tarafından tazminat davası ikame olunur. İşbu tazminat davası miktarı kaç kuruştan ibaret olursa olsun Sulh Hakimleri hakkındaki kanuna tevfikan sulh mahkemelerince kabili temyiz olmak üzere rüyet olunur. Tazminat miktarı tarafeynden alelusul müntehap erbabı vukuftan teşekkül edecek heyetin vereceği rapora istinat eder.

(İkinci fıkra iptal: Ana. Mah.'nin 31/10/1991 tarih ve E.1991/24, K.1991/40 sayılı kararıyla.)

(Ek fıkralar: 5/6/1930 - 1687/1 md.)

A – Mahkeme bu maddenin tatbikında, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 3 üncü maddesine göre, aralarında irtibat mevcut sayılan suçların davalarını birleştir meksizin tetkik ile hükme rapteder.

B – İşten ve matlubattan mütevellit davalarda, havzai fahmiye idaresi müşavir avukatı, amele birliğinde kayıtlı cüzdanlı amelenin kanuni mümessili olarak, vekaletname ibrazına hacet kalmaksızın mahkemede ameleyi temsil eder.

Madde 8 – Mesaii yevmiye alelitlak sekiz saattir. Bu müddetten fazla çalışmağa hiç bir işçi icbar edilemez.

Saati mesai haricinde tarafeynin rıza ve muvafakatiyle iki kat ücrete tabidir. Tahtezzemin mesafede nüzul ve suut için geçen müddet sekiz saate dahildir.

Madde 9 – Amelenin ahvali sıhhiye ve hayatiyeleriyle hukuku umumiyelerine mütaallik işbu mevadı ifa etmeyen madenci ve mültezimlerin ruhsatname, şartname ve imtiyazları fesholunur.

Madde 10 – İşbu kanun ahkamı elyevm mer'i olan bilumum ruhsatname ve şartname ve itilafname ve imtiyazlara da şamildir.

Madde 11 – Maden ocaklarında çalışan amelenin haddi asgari ücreti ocak amil ve mültezimleriyle amele birliği ve İktisat Vekaleti tarafından müntahap üç zat marifetiyle tayin olunur.

Madde 12 – Maden Nizamnamesinin 77 nci ve 78 inci maddeleriyle işbu kanun ahkamına tearuz eden alelumum mevaddı nizamiye mülgadır.

Madde 13 – Maden ocağı amilleri bir mesçit ve genç ameleye gece dersleri vermek üzere bir mektep yapmağa ve muallim tutmağa mecburdurlar.

Madde 14 – İşbu kanun tarihi neşrinden muteberdir.

Madde 15 – İşbu kanunun icrasına Adliye ve İktisat Vekilleri memurdur.

151 SAYILI KANUNA EK VE DEĞİŞİKLİK GETİREN MEVZUATIN YÜRÜRLÜĞE GİRİŞ TARİHİNİ GÖSTERİR LİSTE

Kanun No.	Farklı Tarihte Yürürlüğe Giren Maddeler	Yürürlüğe Giriş Tarihi
1687	–	10/6/1930